

درس اول: نی‌نامه

.....
▶▶▶ (یافته ۹۶)

مر زبان را مشتری جزگوش نیست
وحشی‌ای باید که بر لب گیرد این پیمانه را
که حریفان همه در خواب گران‌اند هنوز؟
مس تابیده‌ای آور که گیرد در تو اکسیرم

(فاجع از کشش) (۹۱)

پس سخن کوتاه باید والسلام
چو درد در تو نبیند که را دوا بکند
با طبیب نامحرم حال درد پنهانی
کاین حال نیست زاهد عالی مقام را

(انسانی) (۹۰)

پس سخن کوتاه باید والسلام
صوفی نشود صافی تادرنکشد جامی
خام از عذاب سوختگان بی خبر بود
که مگو حال دل سوخته با خامی چند

(زبان) (۹۰)

هم مهرهم و هم جراحست دل
دل فدای او شد و جان نیز هم
هم چونی دمساز و مشتاقی که دید؟
گر دردمند عشق بنالد غریب نیست

(یافته ۸۸)

می‌تپد تا باز در دریا فتد
مراین حدیث مسلم هم این مثل مضروب (= زده شده)
باز شود جزو بی‌گمان به سوی کل
جز تشنلهب نیامد و جز ناشتا نشد

(تمدن) (۸۸)

«آن چه در این نی آوازی پدید می‌آورد، کشش انسان آگاه به سوی عالم معنا، به سوی پروردگار، به سوی کل و حقیقت هستی است و در حقیقت، این «نی عشق» را پروردگار می‌نوازد و فریاد مولانا هنگامی از نی وجودش بر می‌خیزد که جذبه‌ی حق بر او اثر می‌گذارد.»

یوسفی هست دریغا که خریداری نیست
ترسم ای دوست که بادی ببرد ناگاهم
ای کم از شبنم، تو هم آینه را پرداز ده
پرداز دل به سوی خدا می‌برد مرا

(هنر) (۸۸)

زان که خرمایی ندارد شاخ بید
باز ما را سوی گردون برکشید
کز رسولانش پیاپی شد نوید
ای نهانان سوی بیوی آن پرید

سراسری

۱- مفهوم کدام بیت با دیگر ایيات متفاوت است؟

- (۱) محram این هوش جز بی هوش نیست
- (۲) می ز رطل عشق خوردن کار هر بی ظرف نیست
- (۳) ساقیا در قدح باده چه پیمودی دوش
- (۴) دل بی سوز کم گیرد نصیب از صحبت مردی

۲- مفهوم کدام بیت با دیگر ایيات متفاوت است؟

- (۱) درنیابد حال پخته هیچ خام
- (۲) طبیب عشق مسیحادم است و مشق، لیک
- (۳) پیش زاهد از رندی دم مزن که نتوان گفت
- (۴) راز درون پرده ز رندان مست پرس

۳- مفهوم همه‌ی ایيات، به استثنای بیت با یکدیگر تناسب دارد.

- (۱) درنیابد حال پخته هیچ خام
- (۲) بسیار سفر باید تا پخته شود خامی
- (۳) با نیم‌پختگان نتوان گفت سوز عشق
- (۴) پیر میخانه چه خوش گفت به دردی کش خویش

۴- مفهوم کدام بیت با دیگر ایيات متفاوت است؟

- (۱) ای درد و غم تو راحست دل
- (۲) دردم از یار است و درمان نیز هم
- (۳) هم چونی زهری و تریاقی که دید؟
- (۴) دردی است درد عشق که هیچش طبیب نیست

۵- مفهوم بیت «ما ز دریاییم و دریا می‌رویم / ما ز بالاییم و بالا می‌رویم» با کدام بیت تناسب دارد؟

- (۱) ماهی از دریا چو در صحراء فند
- (۲) به اصل باز شود فرع و هست نزد خرد
- (۳) جزو جهان است شخص مردم روزی
- (۴) سیری طلب مکن که کس اندر نشیب خاک

۶- متن زیر با کدام بیت تناسب مفهومی دارد؟

«آن چه در این نی آوازی پدید می‌آورد، کشش انسان آگاه به سوی عالم معنا، به سوی پروردگار، به سوی کل و حقیقت هستی است و در

- (۱) یار از پرده هویدا شد و یاران غافل
- (۲) ذرهی خاکم و در کوی تو ام جای خوش است
- (۳) شبنم از روشن دلی آینه‌ی خورشید شد
- (۴) با بال شوق، ذره به خورشید می‌رسد

۷- مفهوم بیت «ما ز دریاییم و دریا می‌رویم / ما ز بالاییم و بالا می‌رویم» با کدام بیت تناسب دارد؟

- (۱) همچو مریم سوی خرمابن رویم
- (۲) مازگردون سوی مادون آمدیم
- (۳) برنشین ای عزم و منشین ای امید
- (۴) دود و بویی می‌رسد از عرش غیب

(بیاضی ۸۷)

۸- مفهوم عبارت «گل شیء بر جع الى اصله» در کدام بیت وجود ندارد؟

سیر جان، پا در دل دریا نهاد
اصلها مر فرعها را در پی است
تن تو را در حبس آب و گل کشد
تن، زده اندر زمین چنگال ها

(۱) سیر جسم خشک، بر خشکی فتاد

(۲) مادر فرزند، جویان وی است

(۳) دل تو را در کوی اهل دل کشد

(۴) جان، گشاده سوی گردون بالها

(بیاضی ۸۷)

بـا کدام بـیت ارتباط معنایی نـدارد؟
هرگز نـبرد سـوختهـای قـصـه بهـ خـامـی
کـه مـگـوـ حالـ دـلـ سـوـخـتـهـ بـاـ خـامـیـ چـنـدـ
کـامـروـ آـتشـ عـشـقـ، اـزـ وـیـ نـبرـدـ خـامـیـ
سوـختـهـ دـانـدـ کـهـ چـیـستـ پـختـنـ سـوـدـایـ خـامـ

(۱) سعدی سخن یار نگوید بر اغیار

(۲) پیر می خانه چه خوش گفت به دردی کشن خویش

(۳) فردا به داغ دوزخ ناپخته ای بسوزد

(۴) هر که در آتش نرفت بی خبر از سوز ماست

(تمثیلی ۸۷)

پـسـ سـخـنـ کـوـتـاهـ بـایـدـ، والـسـلامـ»
پـختـهـ دـانـدـ کـایـنـ سـخـنـ بـاـ خـامـیـ نـیـسـتـ
چـونـ بـادـهـ زـ خـامـیـ نـبـودـ جـوشـ وـخـروـشـ
وـآنـ رـاـ خـبـرـ اـزـ آـتشـ مـاـ نـیـسـتـ کـهـ خـامـ استـ
عـجـبـ اـزـ سـوـختـنـ نـیـسـتـ کـهـ خـامـیـ عـجـبـ استـ

(۱) مفهوم بیت زیر در کدام گزینه وجود ندارد؟

«درنیابد حال پخته هیج خام

(۱) تـانـسـوـزـ بـرـنـیـاـبـدـ بـوـیـ عـوـدـ

(۲) فـرـیـادـ مـنـ اـزـ سـوـختـگـیـ هـاـسـتـ چـوـ آـتشـ

(۳) درـدـاـکـهـ بـیـختـیـمـ درـ اـیـنـ سـوـزـ نـهـانـیـ

(۴) آـتشـ روـیـ توـ زـینـ گـوـنـهـ کـهـ درـ خـلـقـ گـرفـتـ

(هنر ۸۷)

۱۱- بـیـتـ «بـگـوـ اـیـ نـایـ، حـالـ عـاشـقـانـ رـاـ / کـهـ آـواـزـ توـ جـانـ مـیـ آـزـمـایـدـ» باـ کـدـامـ بـیـتـ اـرـتـبـاطـ مـفـهـومـیـ دـارـدـ؟
توـ بـمانـ، اـیـ آـنـ کـهـ چـونـ توـ پـاـکـ نـیـسـتـ
هـرـ کـهـ بـیـ روـزـیـ سـتـ، روـزـشـ دـیـرـ شـدـ
قـصـهـهـایـ عـشـقـ مـحـنـونـ مـیـکـنـدـ
لـیـکـ کـسـ رـاـ دـیدـ جـانـ دـسـتـورـ نـیـسـتـ

(۱) روزـهـاـگـرـ رـفـتـ، گـوـ روـ بـاـکـ نـیـسـتـ

(۲) هـرـ کـهـ جـزـ مـاهـیـ، زـ آـبـشـ سـیرـ شـدـ

(۳) نـیـ حـدـیـثـ رـاهـ پـرـخـونـ مـیـکـنـدـ

(۴) تـنـ زـ جـانـ وـ جـانـ زـ تـنـ مـسـتـورـ نـیـسـتـ

(فاراج از گشتو ۸۷)

۱۲- بـیـتـ «سـینـهـ خـواـهـ شـرـحـهـ شـرـحـهـ اـزـ فـرـاقـ / تـاـ بـگـوـیـمـ شـرـحـ دـرـدـ اـشـتـیـاقـ» باـ کـدـامـ بـیـتـ تـنـاسـبـ مـعـنـایـ نـدـارـدـ؟
هـمـنـفـسـیـ تـاـکـنـدـ دـرـ دـلـمـ رـاـ دـواـ
وـگـرـگـوـیـ کـسـیـ هـمـدـرـ بـایـدـ
کـهـ دـلـ چـهـ مـیـ کـشـدـ اـزـ رـوـزـگـارـ هـجـرـانـشـ
بـیـچـارـهـ دـرـدـ مـیـ خـورـمـ وـ نـعـرـهـ مـیـ زـنـمـ

(۱) پـایـ نـهـمـ درـ عـدـمـ بوـکـهـ بـهـ دـسـتـ آـورـمـ

(۲) حـدـیـثـ عـشـقـ جـانـانـ گـفـتـنـیـ نـیـسـتـ

(۳) کـجـاستـ هـمـنـفـسـیـ تـاـ بـهـ شـرـحـ عـرضـهـ دـهـمـ

(۴) درـدـیـ نـبـوـهـ رـاـ چـهـ تـفـاوـتـ کـنـدـ کـهـ مـنـ

(فاراج از گشتو ۸۶)

۱۳- بـیـتـ «زـمـانـهـ گـرـ بـزـنـدـ آـتـشـمـ بـهـ خـرـمـنـ عمرـ / بـگـوـ بـسـوـزـ کـهـ بـرـ منـ بـهـ بـرـگـ کـاهـیـ نـیـسـتـ» باـ کـدـامـ بـیـتـ اـرـتـبـاطـ مـعـنـایـ دـارـدـ؟
بـهـ مـنـ بـنـگـرـ بـهـ رـهـ منـگـرـ کـهـ مـنـ رـهـ رـاـ نـورـدـیدـ
رـوـزـهـاـ بـاـ سـوـزـهـاـ هـمـرـاهـ شـدـ
تـوـ بـمانـ، اـیـ آـنـ کـهـ چـونـ توـ پـاـکـ نـیـسـتـ
شـورـ محـبـتـیـ کـهـ دـرـ آـبـ وـ گـلـ مـنـ اـسـتـ

(۱) بـگـفـتـمـ رـوـزـ بـیـ گـاهـ اـسـتـ وـ رـهـ بـسـ دورـ، گـفـتاـ روـ

(۲) درـ غـمـ مـاـ رـوـزـهـاـ بـیـ گـاهـ شـدـ

(۳) رـوـزـهـاـگـرـ رـفـتـ، گـوـ روـ، بـاـکـ نـیـسـتـ

(۴) طـوفـانـ نـوـحـ رـاـ بـهـ نـظـرـ دـرـنـيـاـوـرـ

(تمثیلی ۸۵)

۱۴- «آن راکه خبر شد، خبری بازنیامد» با همهی ابیات، به جز بیت قرابـتـ مـفـهـومـیـ دـارـدـ.

مرـ زـیـانـ رـاـ مـشـتـرـیـ جـزـ گـوشـ نـیـسـتـ
سـخـنـ رـاـ چـنـینـ خـوارـمـایـهـ مـدارـ
کـهـ دـارـوـیـ بـیـ هـوـشـیـ اـشـ درـدـهـنـدـ
جـانـ بـرـونـ آـیـدـ وـ نـیـاـدـ رـازـ

(۱) مـحـرمـ اـیـنـ هـوـشـ جـزـ بـیـ هـوـشـ نـیـسـتـ

(۲) سـخـنـ مـانـدـ اـزـ توـ هـمـیـ یـادـگـارـ

(۳) کـسـیـ رـاـ درـ اـیـنـ بـزـمـ سـاـغـرـ دـهـنـدـ

(۴) اـزـ تـنـ دـوـسـتـ درـ سـرـایـ مـجـازـ

(انسانی ۸۴)

۱۵- مـفـهـومـ بـیـتـ «خـلـقـ چـوـ مـرـغـابـیـانـ زـادـهـ زـ درـبـایـ جـانـ / کـیـ کـنـدـ اـیـنـ جـاـ مـقـامـ مـرـغـ کـزـ آـنـ بـحـرـ خـاستـ» کـدـامـ اـسـتـ؟
زـ حـیـوانـ کـمـ نـشـایـدـ بـوـدنـ اـیـ دـلـ
لـیـکـ کـسـ رـاـ دـیدـ جـانـ دـسـتـورـ نـیـسـتـ
بـازـجـوـیـدـ رـوـزـگـارـ وـصـلـ خـوـیـشـ
قـضـاـ هـمـیـ بـرـدـشـ تـاـ بـهـ سـوـیـ دـانـهـ وـ دـامـ

(۱) بـهـ صـوتـ خـوـشـ چـوـ حـیـوانـ اـسـتـ مـایـلـ

(۲) تـنـ زـ جـانـ وـ جـانـ زـ تـنـ مـسـتـورـ نـیـسـتـ

(۳) هـرـکـسـیـ کـلـاـ دورـ مـانـدـ اـزـ اـصـلـ خـوـیـشـ

(۴) کـبـوـتـرـیـ کـهـ دـگـرـ آـشـیـانـ نـخـواـهـدـ دـیدـ

۱۶- در همه‌ی ابیات، به جز بیت کلمه‌ای وجود دارد که به شیوه‌ی نمادین و تمثیلی، بر عاشق و عارفِ واصل دلالت می‌کند. (یافن ۸۱)

پس سخن کوتاه باید، والسلام
تابگویم شرح درد اشتیاق
مر زبان را مشتری جزگوش نیست
هرکه بی‌روزی سنت، روزش دیر شد

(زبان ۸۱)

- (۱) درنیابد حال پخته هیچ خام
- (۲) سینه خواهم شرحة‌شرحة از فراق
- (۳) محram این هوش جز بی‌هوش نیست
- (۴) هرکه جز ماهی، ز آبشن سیر شد

۱۷- مفهوم بیت «سر من از ناله‌ی من دور نیست / لیک چشم و گوش را آن نور نیست» با کدام گزینه متناسب است؟

این چه می‌گوییم نه احوال من است
وز گل عزیزتر، چه ستانی به سیم گل
جرمش این بود که اسرار هویدا می‌کرد
از تکه‌ت خود نیست به هر حال جدا گل

(هنر ۷۹)

جفت بدحالان و خوش حلالان شدم
پس سخن کوتاه باید، والسلام
همچونی دمساز و مشتاقی که دید
تابگویم شرح درد اشتیاق

- (۱) حال من اکنون برون از گفتن است
- (۲) ای گل‌فروش، گل چه فروشی به جای سیم
- (۳) گفت: آن یار کز او گشت سر دار بلند
- (۴) رنگین سخنان در سخن خویش نهانند

۱۸- در کدام گزینه «تضاد» وجود نارد؟

- (۱) من به هر جمعیتی نالان شدم
- (۲) درنیابد حال پخته هیچ خام
- (۳) همچونی زهری و تریاقی که دید
- (۴) سینه خواهم شرحة‌شرحة از فراق

آزمایش سنجش

(سنیش ۹۶)

۱۹- مفهوم کدام بیت با سایر ابیات متفاوت است؟

- (۱) من ملک بودم و فردوس بربن جایم بود
- (۲) مرغ باغ ملکوتم قفسم در نگشود
- (۳) یک نگاه تو ام از نقد دو عالم بس بود
- (۴) قصر غلامان و سراپرده‌ی حورانم بود

آدم آورد در این دیر خراب آبادم
که به گوش ملک‌العرش رسد فریادم
یک نظر دیدم و توان دو عالم دادم
آدم انداخت در این دخمه‌ی غم‌بنیادم

(سنیش ۹۶)

کدام گزینه با مصراع «محرم این هوش جز بی‌هوش نیست» ارتباط معنایی ندارد؟

شرح آن آتش ندارد جز زبانی سوخته
نمی‌فهمد به جز مجنون دگر کس شرح احوالم
زیرا که نور عشق به ذرات ملحق است
باقي نمی‌توان گفت الا به غمگساران

(سنیش ۹۰)

کدام گزینه با کدام گزینه متناسب است؟

مگر گردی چو جان و عقل هم والی و هم والا
که این آن نوبهاری نیست کش بی مهرگان بینی
که سوی کل خود باشد همیشه جنبش اجزا
به مرو آ تاکنون در گل تن البارسلان بینی

(سنیش ۸۹)

مفهوم سخن مشهور «کل شیء یَرْجُعُ إِلَى أَصْلِهِ» از کدام بیت دریافت نمی‌شود؟

شعشه‌ی این خیال زآن رخ چون والصاحت
باز همان‌جا رویم جمله که آن شهر ماست
زین دو چرا نگذریم منزل ماکریاست
باز چو کشتی شکست نوبت وصل و لفاست

(سنیش ۸۸)

هر کس از عشق بی‌بهره باشد، روزگارش تباہ و بیهوده می‌شود.؟

پرده‌هایش پرده‌های ما درید
روزها با سوزها همراه شد
هرکه بی‌روزی سنت روزش دیر شد
مر زبان را مشتری جزگوش نیست

- (۱) قصه‌ی سوز دل بروانه را از شمع پرس
- (۲) کتاب مشکلات عشق من نحو دگر باشد
- (۳) بی‌بهره هیچ ذره ز خورشید عشق نیست
- (۴) چندت کنم حکایت شرح این قدر کفایت

۲۱- مفهوم سخن مشهور «کل شیء یَرْجُعُ إِلَى أَصْلِهِ» با کدام بیت دریافت نمی‌شود؟

- (۱) تو از خاکی، بهسان خاک تن درده در این پستی
- (۲) بدین زور و زر دنیا چو بی عقلان مشو غرّه
- (۳) پس اکنون گر سوی دوزخ گرایی بس عجب نبود
- (۴) سر البارسلان دیدی ز رفعت رفته بر گردون؟

۲۲- مفهوم جمله‌ی مشهور «کل شیء یَرْجُعُ إِلَى أَصْلِهِ» از کدام بیت دریافت نمی‌شود؟

- (۱) بوی خوش این نسیم از شکن زلف اوست
- (۲) ما به فلک بوده‌ایم یار ملک بوده‌ایم
- (۳) خود ز فلک برتریم وز ملک افزون‌تریم
- (۴) آمد موج الست کشتی قالب بیست

۲۳- مولوی در کدام بیت می‌گوید که «هر کس از عشق بی‌بهره باشد، روزگارش تباہ و بیهوده می‌شود.؟

- (۱) حریف هرکه از یاری برید
- (۲) در غم ماروزه‌ای گاه شد
- (۳) هرکه جز ماهی، ز آبشن سیر شد
- (۴) محram این هوش جز بی‌هوش نیست

- ۲۴- «نی‌نامه»‌ی مولانا به رغم آن که به نیایش‌های متداول و مرسوم شبیه نیست، از این نظر نوعی نیایش تلقی شده است که
 (۱) توجه به حق در تاروپود آن نهفته است.
 (۲) در عین درآفرینی درمان‌بخش نیز هست.
 (۳) تنها با چشم و گوش دل می‌توان آن را درک کرد.
 (۴) در قالب مثنوی است و از تعقید به ردیف و قافیه آزاد است.
- ۲۵- مفهوم بیت «من به هر جمعیتی نالان شدم / جفت بدحالان و خوشحالان شدم» ناظر به کدام ویژگی نمادین «نی» است؟
 (۱) انجنا
 (۲) انحصار
 (۳) انعطاف
 (۴) انعکاس
- ۲۶- با توجه به بیت «به راه اندر شتاب تو چنان باد / که گردد را نیابد در جهان باد» کدام گزینه نادرست است؟
 (۱) بیت ردیف دارد.
 (۲) آرایه‌ی کنایه در بیت وجود دارد.
 (۳) آرایه‌ی جناس تام در بیت مشاهده می‌شود.
 (۴) هر دو کلمه‌ی پایانی مصراع‌ها کلمات قافیه‌اند.
- ۲۷- همه‌ی کلمه‌ها در نی‌نامه‌ی مولوی، به جز کلمه‌ی اشاره به «عارف واصل و عاشق هجران دیده» است.
 (۱) نی
 (۲) ماهی
 (۳) هوش
 (۴) بی‌هوش
- ۲۸- در همه‌ی گزینه‌ها، به جز گزینه‌ی به درآشنایی عارف دل‌سوخته اشاره شده است.
 (۱) هر کسی از ظلن خود شد یار من
 (۲) هرکه جز ماهی ز آبش سیر شد
 (۳) سینه خواهم شرحه‌شرحه از فراق
 (۴) محرم این هوش جز بی‌هوش نیست
- ۲۹- کدام گزینه بیان‌گر مفهوم درست بیت «نی، حریف هرکه از یاری برید / پرده‌هایش پرده‌های ما درید» است؟
 (۱) نی با نغمه‌های سوزناک خود، اسرار نهفته‌ی عاشق ناکام را فاش می‌کند.
 (۲) نوای نی، رقیب عاشقان ناکام است و رازشان را افشا می‌کند.
 (۳) ناله‌ی نی پرده‌ها را کنار می‌زند و عاشق و مشوق را در جمع رسوا می‌کند.
 (۴) نی با عشق همراهی و همدردی می‌کند و مانند او به ناله و فریاد می‌بردند.
- ۳۰- در کدام گزینه آرایه‌ی «جناس» وجود دارد؟
 (۱) پرده‌هایش پرده‌های ما درید
 (۲) تن ز جان و جان ز تن مستور نیست
 (۳) محرم این هوش جز بی‌هوش نیست

درس دوم: مناجات

سراسری

- ۳۱- مفهوم کدام بیت با توجه به آیه‌ی شریفه‌ی «تَعْزِيزُ مَنْ تَشَاءُ وَ تَذَلِّلُ مَنْ تَشَاءُ» متفاوت است؟
 (۱) یکی را همی تاج شاهی دهد
 (۲) یکی را که در بند بینی مخند
 (۳) یکی را دهد تاج و تخت بلند
 (۴) یکی راز ماهی رساند به ماه
- ۳۲- به مضمون آیه‌ی «تَعْزِيزُ مَنْ تَشَاءُ وَ تَذَلِّلُ مَنْ تَشَاءُ» در کدام بیت اشاره نشده است?
 (۱) کلاه سعادت یکی بر سر شر
 (۲) ادیم (= سفره‌ی) زمین سفره‌ی عام اوست
 (۳) یکی را به سر بر نهد تاج بخت
 (۴) گلستان کند آتشی بر خلیل
- ۳۳- مفهوم آیه‌ی «تَعْزِيزُ مَنْ تَشَاءُ وَ تَذَلِّلُ مَنْ تَشَاءُ» با کدام بیت متناسب است?
 (۱) آن که را کردگار کرد عزیز
 (۲) آن که خود را شناخت نتواند
 (۳) آن که عیب توگفت، یار تو اوست
 (۴) آن که را با طمع سروکار است

(زبان ۸۵)

۳۴- بیت «من نکردم خلق تا سودی کنم / بلکه تا بر بندگان جودی کنم» با مفهوم کدام بیت قرابت معنایی دارد؟

کی توان کردن شنا ای هوشمند
نتوان شبه تو گفتن که تو در وهم نیایی
تو نماینده‌ی فضلی تو سزاوار ثنایی
زهر باید خورد و انگارید قند

- ۱) عشق دریایی کرانه ناپدید
- ۲) نتوان وصف تو گفتن که تو در فهم نگنجی
- ۳) تو حکیمی تو عظیمی تو کریمی تو رحیمی
- ۴) نه خلاف عهد کردم که حدیث جز تو گفت

▶▶▶

(سنبلش ۹۶)

۳۵- مفهوم «نتوان شبه تو گفتن که تو در وهم نیایی» با کدام بیت مناسب است؟

که هنوز پیش ذکرت خجلم ز بی‌زبانی
عوض تو من نیابم که به هیچ کس نمانی
تو میان ماندانی که چه می‌رود نهانی
همه بر سر زبان‌اند و تو در میان جانی

- ۱) نه عجب کمال حست که به صد زبان بگویم
- ۲) تو نظیر من بینی و بدیل من بگیری
- ۳) مده ای رفیق پندم که نظر بر او فکندم
- ۴) نه خلاف عهد کردم که حدیث جز تو گفت

(سنبلش کارشناسی اشند ۹۰)

ولکن گنگه او را کی برد راه؟
کی توان بود کردگارش ناس؟
گفتی او را شریک، هش می‌دار!
نه در ذیل وصفش رسد دست فهم

- ۱) اگرچه جان مامی پی برد راه
- ۲) با تقاضای عقل و نفس و حواس
- ۳) هرچه را «هست» گفتی از بن و بار
- ۴) نه بر اوج ذاتش پرد مرغ وهم

۳۶- همه‌ی ابیات زیر اشاره به «ناتوانی انسان از شناخت خداوند» دارند، به جز..... .

اگرچند بی‌دست و پایند و زور
بصر منته‌ای جمالش نیافت
به هر در که شد هیچ عزت نیافت
یکی را به خاک اندر آرد ز تخت

- ۱) مهیاکن روزی مار و مور
- ۲) بشر ماورای جلالش نیافت
- ۳) عزیزی که هر کز درش سر بتافت
- ۴) یکی را به سر بر نهد تاج بخت

(سنبلش انسانی ۸۶)

کآن شمع سامان می‌دهد از شعله رزین بال‌ها
آیینه کی بر هم خورد از زشتی تمثال (=تصویر) ها
هم غرب ادب‌ها، هم شرق اقبال‌ها
تفصیل‌ها پنهان شده در پرده‌ی اجمال‌ها

- ۱) سهل است اگر بال و پری نقصان این پروانه شد
- ۲) پیشانی عفو تو را پرچین نسازد جرم ما
- ۳) آتش فروز قهر تو، آینه‌دار لطف تو
- ۴) ای دفتر حسن تو را فهرست خط و خال‌ها

(سنبلش ۸۴)

نه با چون و چراش عقل را کار
پای او همام و پایه‌ی افکار
وز هرچه گفته‌اند و شنیدیم و خوانده‌ایم
نتوان شبه تو گفتن که تو در وهم نیایی

۳۷- صائب در کدام بیت می‌گوید که «بدبختی‌ها نشان‌گر خشم تو و شادکامی‌ها نشان‌دهنده‌ی لطف تو اند؟»

(سنبلش ۸۴ و ۸۳)

(۱) همه غیبی تو بدانی، همه عیبی تو بپوشی
(۲) همه درگاه تو جویم همه از فضل تو پویم

- ۱) نه در ایوان قربش وهم را بار
- ۲) تابه جایی رسی که می‌نرسد
- ۳) ای برتر از خیال و قیاس و گمان و هم
- ۴) نتوان وصف تو گفتن که تو در فهم نگنجی

- ۱) تو نماینده‌ی فضلی، تو سزاوار ثنایی
- ۲) ملکا ذکر تو گویم که تو پاکی و خدایی

درس دوم: نیایش

سراسری

▶▶▶

(زبان ۹۶)

۴۱- بیت «حسنست به ازل نظر چو در کارم کرد / بنمود جمال و عاشق زارم کرد» با کدام بیت قرابت مفهومی ندارد؟

که تا دور ابد باقی بر او حسن و ثنا آمد
که یکدم از تو نظر بر نمی‌توان انداخت
حسن چو جلوه می‌کند عشق زیاد می‌شود
نامزد عشق تو آمد جهان

- ۱) کمال حسن تدبیرش چنان آراست عالم را
- ۲) چه فتنه بود که حسن تو در جهان انداخت
- ۳) لطف نهان به جلوه آرتا برود دلم ز کار
- ۴) تارقم حسن تو زد آسمان

(انسانی ۹۱)

۴۲- مضمون همه‌ی ایيات، به استثنای بیت با یکدیگر تناسب دارند.

آن کز همه عالمش خبر نیست
تا ابد سرنکشد وز سر پیمان نرود
دیرگاهیست که من ببل این بستانم
با خود آوردم از آن جا نه به خود بر بستم

۱) دانی که خبر را عشق دارد؟

۲) در ازل بست دلم با سر زلفت پیوند

۳) عشق من بر گل رخسار تو امروزی نیست

۴) پیش از آب و گل من در دل من مهر تو بود

(زبان ۹۱)

۲) فرقه‌ی ضاله - ممدوح و مذموم - المأثر و الآثار - هزار شیر
۴) بتالشکوی - تصویه‌ی حساب - مهربانی شکل - سفاهت و نادانی

(هنر ۸۹)

۲) جام عافیت - پای تعدی - قدر نعمت - تیه گمراهی
۴) فریاد هستی - دامن خاک - روح کلام - صولت خشم

(فارجه از گشوار ۸۹)

رسـتگاری ز راسـتی یابـید
راسـتی از تـو ظـرف از کردـگـار
کـه بـارش بـهشت اـست و تـاج اـست و تـخت
ای فـقـیـه اـول نـصـيـحـت گـوـی نـفـس خـوـیـش رـا

۱) آتش طور - سمن و سوسن - آهنگ رهیل - سنا و ستایش

۳) ثقبه و روزنه - سولت حیدری - کشت و ذرع - ضمایم و تعلیقات

۴۳- املای کدام گروه از واژه‌ها همگی صحیح است؟

۱) در کدام گزینه همه‌ی ترکیب‌ها «اضافه‌ی استعاری» است؟
۱) خصلت طمع - گردن استکبار - بیان ضلالت - قالب قصیده
۳) حمله‌ی حسد - پرده‌ی عفاف - لجاج شهوت - حوزه‌ی عاطفی

(تهمی ۸۷)

۲) ویرانه - آلات لهو - پنهان داشتن - پست شدن
۴) گوشاهی در خانه - نهی شده - پوشیدگی - فروافتادن

(فن ۸۷، نوبت عصر)

۲) تفهمی و الغا - ختم و پایان - بعد و قرب
۴) سطور منظم - گوشه و بیقوله - درنگ و تائی

(هنر ۸۳)

۴۴- معنی واژه‌های «بیغوله - ملاهی - کتم - انحطاط» به ترتیب کدام است؟

۱) بی فایده - بازیچه - پنهان داشتن - فروآمدن

۳) بیچارگی - آلات لهو - جهان نیستی - پستی

۴۵- در کدام گروه کلمات غلط املایی وجود ندارد؟

۱) ثروت و غنا - نشر مرسل - خیانت و غدر

۳) وحشت و هول - اشاعه و ترویج - رزیلت اخلاقی

۴۶- معنی درست همه‌ی کلمات «ساطع - حمیت - غازه» به ترتیب کدام است؟

۱) منتشر - یاری - خوشبو

۲) تابان - غیرت - معطر

.....

آزمایش سنجش

۴۹- مفهوم عبارت «الهی، روا مدار که پنهان ما از پیدای ما ناستوده‌تر باشد و در ورای صورت آراسته‌ی ما سیرتی زشت و ناهموار نهفته باشد.» با کدام بیت متناسب است؟

(سنپیش ۹۱)

ندانـد هـمـی آـشـکـار و نـهـان
در اـیـن آـشـکـارا چـه دـارـد نـهـان
هـمـه آـشـکـارا بـکـرـدـم نـهـان
بـود آـشـکـارـای او چـون نـهـان

(سنپیش ۹۱)

۱) پدر مرده و ناسپرده جهان

۲) ببینیم تا کردگار جهان

۳) من آوردمش نزد شاه جهان

۴) خنک آن که آباد دارد جهان

۵۰- در کدام گروه کلمه غلط املایی یافت می‌شود؟

۱) صولت خشم، بیغوله و شاهراه، پای بطلان، ملاهی و مناهی
۲) ابداع و آفرینش، خوالیگری چالاک، منش خبیث، تیه گمراهی و ضلالت
۳) علل ضعف و انحطاط، قرایح و عواطف، وجود عظمت و نبوغ، ظلم و شقاوت
۴) تسبیح و تزییه، لحن صمیمی و خاضعانه، عنایت یا جذبه‌ی حق، منایت فطرت

۵۱- عبارت «پروردگارا، مگذار که معصیت‌ها را - هرچه هم کوچک باشد - کوچک بشمارم و نسبت به ملاهی و مناهی بی‌پروا باشم.» با مفهوم کدام بیت متناسب دارد؟

(سنپیش ۹۰)

کـه نـیـرـزـد گـلـهـی نـزـدـ خـرـدـ درـ سـرـی
گـرـ برـ آـرـم زـ تـنـورـ دـلـ سـوـزانـ شـرـرـی
حـلقـهـی گـیـسـوـی مشـکـیـش بـجـبـانـ سـحـرـی
هـسـتـ سـرـمـایـهـی إـحـرـاقـ (= سـوـزانـدـنـ) جـهـانـی شـرـرـی

۱) دردرس کم ده و کم کش ز پی کار جهان

۲) همچو طوفان رسد آتش به همه روی زمین

۳) نرم و آهسته به بالینش خرام از سر راه

۴) بد اندک مشمر خوار که بسیار شود

۵۲- مفهوم عبارت «الهی، روا مدار که پنهان ما از پیدای ما ناستوده‌تر باشد و در ورای صورت آراسته‌ی ما سیرتی زشت و ناهموار نهفته باشد.» با کدام بیت تناسب دارد؟
(سنیمکش ۹۰)

هم به معنی واقف اسرار پنهانم تویی
نگاه دار دلی را که برده‌ای به نگاهی
صورت خواجهی و سیرت درویشان است
پی به معنی برده‌ام در عالم صورت پرستی

- ۱) هم به صورت والهی انوار پیدایت منم
- ۲) کنون که صاحب مرگان شوخ و چشم سیاهی
- ۳) من غلام نظر آصف عهدم کاو را
- ۴) صورت یکباره آزادم نمود از قید هستی

۵۳- در متن «مگذار که صولت خشم، حصار بردباری مرا در هم بشکند و حمله‌ی حسد، مناعت فطرت مرا به خفت و مذلت فروکشاند. از همیت‌های جاهله‌انه، به تو پناه می‌برم. پروردگارا، روا مدار که سر به دنبال هوس بگذارم و در ظلمات جهل و ضلال، از چراغ هدایت به دور افتم و بیغوله را از شاهراه بازنیشانم. به تو پناه می‌برم که از آن چه نمی‌دانم سخن بگویم و راه‌جویان را در تیه گمراهی و ضلالت سرگردان سازم.» چند غلط املایی وجود دارد؟
(سنیمکش ۸۹)

- ۱) یک
- ۲) دو
- ۳) سه
- ۴) چهار

۵۴- در متن «مگذار که صولت خشم، حصار بردباری مرا در هم بشکند و حمله‌ی حسد، مناعت فطرت مرا به خفت و مذلت فروکشاند. پروردگارا، از خصلت طمع که دناعت آورد و آبرو ببرد، به تو پناه می‌آورم. روا مدار که سر به دنبال هوس بگذارم و در ظلمات جهل و ضلال، از چراغ هدایت به دور افتم و بیغوله را از شاهراه بازنیشانم و نسبت به ملاهی و مناهی بی‌پروا باشم.» املای کدام واژه غلط است؟
(سنیمکش ۸۸)

- ۱) دناعت
- ۲) ضلال
- ۳) مناعت
- ۴) فطرت

۵۵- در عبارت «پروردگارا، از خصلت طمع که دناعت آورد و آبرو ببرد، از بدخدوبی که دل دوستان بشکند و به دشمنان نشاط و نیرو بخشد، از لجاج شهوت که همت‌های بلند را پست سازد و پرده‌ی عفاف و عصمت چاک زند، به درگاه تو پناه می‌آورم.» گوینده از چه صفاتی دوری می‌طلبد؟
(سنیمکش ۸۶)

- ۱) دناعت - دل شکستن - لجاجت
- ۲) پست‌همتی - بدخدوبی - بی‌عفتی
- ۳) کم‌همتی - بی‌آبرویی - دشمن‌کامی
- ۴) طمع‌ورزی - بد‌حلقی - شهوت‌طلبی

۵۶- املای درست واژه‌ها با معانی «غیرت - سرگرمی‌ها - ویوانه - پستی» در کدام گزینه آمده است؟
(سنیمکش ۸۵)

- ۱) همیت - ملاحی - بیقوله - دناعت
- ۲) همیت - ملاحی - بیقوله - دناعت
- ۳) حمیت - ملاحی - بیغوله - دناعت
- ۴) حمیت - ملاحی - بیغوله - دناعت

۵۷- در عبارت «پروردگارا، پناهم بخش تا موجودی خویشتن دوست نباشم.» نویسنده از خدا چه می‌خواهد?
(سنیمکش ۸۵)

- ۱) ترک دوروبی
- ۲) ترک تنها زیستن
- ۳) ترک قناعت و عزت نفس
- ۴) ترک خودبینی و خودخواهی

۵۸- در کدام گزینه غلط املایی نیست؟
(سنیمکش ۸۵)

- ۱) هدفشان را همواره یکتاگران و در سایه‌ی صبر و سولت پیروزشان فرمای.
- ۲) پروردگارا، از همیت‌های جاهله‌انه و عصبیت‌های ناهنجار به تو پناه می‌برم.
- ۳) از آن عطاها و موهاب که به خاطرشان در گنجینه‌ی فردوس برين ذخیره نمودی به آنان بنمای.
- ۴) خاطرش را از غم زن و فرزند پروراد تا غم فراغ ایشان دلش را نشکند و عزمش را ضعیف نسازد.

۵۹- «راست باز و پاک باز و امیر باش.» با همه‌ی گزینه‌ها، به جز گزینه‌ی ارتباط معنایی دارد.
(سنیمکش ۸۴)

- ۱) گرگجی را شقاوت است اثر
- ۲) راست زهری سست شگرین انجام
- ۳) نقشم از مصلحت چنان آمد
- ۴) راستی کن که راستان رستند

۶۰- مفهوم کدام گزینه با گزینه‌های دیگر متفاوت است؟
(سنیمکش ۸۴)

عشق پیدا شد و آتش به همه عالم زد
حسن تو به دست خویش بیدارم کرد
بنمود جمال و عاشق زارم کرد
تاكیمیای عشق بیابی و زر شوی

- ۱) در ازل پرتو حسنت ز تجلی دم زد
- ۲) من خفته بدم به ناز در کتم عدم
- ۳) حسنت به ازل نظر چو در کارم کرد
- ۴) دست از مس وجود چو مردان ره بشوی

۶۱- در کدام گزینه غلط املایی وجود دارد؟
(سنیمکش ۸۱)

- ۱) مناعت فطرت
- ۲) حمیت‌های جاهله‌انه
- ۳) جهل و ضلال
- ۴) عصبیت‌های ناهنجار

درس سوم: درآمدی بر ادبیات حماسی

سراسری

۶۲- در همه‌ی ابیات، به جز بیت به زمینه‌ی ملّی حماسه، اشاره شده است.

(تبری ۹۱)

به زاری به ساری فتاد اندر آب
مر آن روز را روز نو خواندند
به گوش آمدش بانگ رخش مرا
کلاه کیانی به سر برزهاد

- (۱) همی باسمان شد به پر عقاب
- (۲) به جمشید برگوهر افشدند
- (۳) چو دید آن درفشان درفش مرا
- (۴) به ایوان خرامید و بنشت شاد

آژهایش سنجش

۶۳- در همه‌ی گزینه‌ها، از زمینه‌های اصلی حماسه، کاربرد «خرق عادت» مشهود است، به جز گزینه

(سنپش ۹۰)

سُر بادپای اندرافکند پیش
که ای بدمنش پیر ناسازگار
کز اویند لشکر به بیم و امید
بگویم کنون باتو راز سپهر

- (۱) بزد تیغ برگردن اسب خویش
- (۲) بدو گفت رویین تن اسفندیار
- (۳) به غار اندرون گاه دیو سپید
- (۴) چنین گفت سیمرغ کز راه مهر

(سنپش ۹۱)

۶۴- مؤلف کدام اثر، ناشناس است؟

(۴) حمله‌ی حیدری (۳) ابوالسلام‌نامه

(۲) اخبار رستم

۶۵- با توجه به مفهوم ابیات، در کدام بیت زمینه‌های «دادستانی»، «قهرمانی»، «ملّی» و «خرق عادت» در ادبیات حماسی، کاربرد درستی ندارد؟

(سنپش ۸۹)

بیاورد چون باد لشکر ز جای (قهرمانی)
شکست اندرآورد و برگشت کار (دادستانی)
چنین بود آیین و این بود راه (ملّی)
که آمد ز آتش برون شاه نو (خرق عادت)

- (۱) چو پیلی به اسب اندر آورد پای
- (۲) منی چون بپیوست باکردگار
- (۳) بدان گاه سوگند پرمایه شاه
- (۴) چو او را بیدند برخاست غو

۶۶- در شاهنامه نیز وجود سیمرغ، دیو سپید و عمر هزارساله‌ی زال عناصر و پدیده‌هایی هستند که همچون رشته‌هایی استوار، زمینه‌ی حماسه را تقویت می‌کنند.

(سنپش ۸۷ و انسانی ۷۹)

(۴) داستانی (۳) قهرمانی

- (۱) تخیلی
- (۲) ملّی

۶۷- در همه‌ی گزینه‌ها، به جز گزینه «هنچارشکنی» وجود دارد و شاعر، آن چیزی را برمی‌گزیند که مرسوم نیست.

(سنپش ۸۴)

بدر از هلال پا به رکاب است بیشتر
سزای آن که طبیعت زمانه ساز نبود
بخیل هرگز کس را گدا نمی خواهد
کاین جنس متاعی است که در خانه‌ی ما نیست

- (۱) نقصان در این بساط بود خوش تراز کمال
- (۲) نشسته‌ایم به خاک سیه ز طبع بلند
- (۳) کرم ز بخل به، اما بخیل به ز کریم
- (۴) از ما طلب یأس کن ای خواجه نه امید

(سنپش ۸۴)

۶۸- «зор بازو با قدرت تفکر» بیان‌کننده‌ی کدام یک از ویژگی‌های حماسه است؟

(سنپش ۸۱)

(۴) زمینه‌ی خرق عادت (۳) زمینه‌ی داستانی

- (۱) زمینه‌ی قهرمانی
- (۲) زمینه‌ی ملّی

۶۹- کدام گزینه نمی‌تواند مکمل جمله‌ی روبه‌رو باشد؟ «حماسه به شعری گفته می‌شود که»

(سنپش ۸۱)

(۲) زمینه‌ی قهرمانی داشته باشد.

- (۱) حوادث خارق‌العاده در آن جریان داشته باشد.
- (۲) عاطفی و احساسی باشد.

(۴) روایی و داستانی باشد.

- (۳) عاطفی و احساسی باشد.

درس سوم: کاوهی داوخواه

سراسری

۷۰- کدام بیت بیان‌گر فضای حکومتی «ضحاک» می‌باشد؟

(یاضن ۸۹)

به حکم آن که چو شد اهرمن، سروش آمد
کار ملک است آن که تدبیر و تأمل بایدش
دیو چو و بیرون رود فرشته درآید
بسوخت دیده ز حیرت که این چه بوعجبی (=امر تعجب‌آوری) است؟

- (۱) ز فکر تفرقه بازاری تاشوی مجموع
- (۲) رند عالم‌وز را با مصلحت بینی چه کار؟
- (۳) خلوت دل نیست جای صحبت اضداد
- (۴) پری نهفته رخ و دیو در کرشمه‌ی حسن

(انسانی ۸۹)

۷۱- همهی ابیات، به استثنای بیت پاسخ مثبت مردم به دعوت کاوه تحت عنوان بیت زیر است:

جهان آفرین را به دل دشمن است
بر او انجمان گشت بازارگاه
ز نیزندگ ضحاک بیرون شدند
برآمد خروشیدن دادخواه
سپاهی بر او انجمان شدن خرد

«پویید کاین مهتر آهرمن است

۱) چو کاوه برون آمد از پیش شاه

۲) سوی لشکر آفریدون شدند

۳) هم آن‌گه یکایک ز درگاه شاه

۴) همی‌رفت پیش اندرون مردگرد

(هنر ۸۹)

جهان را از او پاک بیم کرد
(۳) ضحاک - کاوه (۴) جمشید - ضحاک

«به ازهش سراسر به دو نیم کرد

۱) فریدون - ضحاک ۲) ضحاک - فریدون

(زبان ۸۹)

دانش و آزادگی گشته حرام
راده‌مردان بندهان را گشته رام
پراغنده شدن‌نام دیوانگان
نهان راستی آشکارا گزند
به دلش اندر آید ز هر سو هراس
ز نیکی نبودی سخن جز به راز

«جهل و بی‌باکی شده فاش و حلال

وازگونه کرده عالم پوستین

۱) نهان گشت آیین فرزانگان

۲) هنر خوار شد جادویی ارجمند

۳) به یزدان هر آن کس که شد ناسپاس

۴) شده بر بدی دست دیوان دراز

(فراجه از کشور ۸۹)

که ضحاک بگرفت از ایران زمین
ز شاه آتش آید همی بر سرم
ز یزدان بپیچید و شد ناسپاس
(۲) فرود - زواره - ضحاک
(۴) فریدون - فرود - جمشید

۷۳- همهی ابیات، به جز بیت با ابیات زیر قرابت معنایی دارند.

منم پور آن نیکبخت آبتین

یکی بی‌زیان مرد آهنگرم

منی کرد آن شاه یزدان شناس

(۱) سیاوش - کاوه - ضحاک

(۳) فریدون - کاوه - جمشید

(هنر ۸۸)

وز هر دو نام ماند چو سیمرغ و کیمیا
چرا رنج و سختی همه بهر ماست؟
نهان راستی، آشکارا گزند
سپرده‌ید دل‌ها به گفتار اوی
زین عالم نیهره (= فرومایه) و گردون بی‌وفا

۷۴- در ابیات زیر به ترتیب چه کسانی معروفی شده‌اند؟

الف) منسوخ شد مرد و معدوم شد وفا

ب) اگر هفت کشور به شاهی تو راست

ج) هنر خوار شد جادویی ارجمند

د) همه سوی دوزخ نهاد بید روی

ه) گشته‌ست بازگونه همه رسم‌های خلق

(۱) الف - ج - ه

(۲) الف - د - ه

(۳) ب - ج - ه

(۴) ب - الف - ه

(فراجه از کشور ۸۷)

شکست اندرآورد و برگشت کار
بنگر به عقابی که منی کرد چه‌ها خاست
چون کبر کردی از همه دونان فروتری
کند هر آینه جور و جفا و کبر و منی

۷۵- کدام گروه از ابیات مفهومی مشترک دارند؟

(۱) منی چون پیوست با کردگار

(۲) حجت، تو منی را ز سر خوبیش به در کن

(۳) دعوی مکن که برترم از دیگران به علم

(۴) کسی در آینه رویی بدین صفت بیند

(هنر ۸۵)

باصد هزار غصه یکی نان نمی‌رسد
یک ذره غم به خاطر نادان نمی‌رسد
جوید کلید و راه به دربان نمی‌رسد
کس در رموز حکمت یزدان نمی‌رسد

(۱) جهال در تنعم و ارباب فضل را

(۲) دانا بمانده در غم تدبیر روزی‌اش

(۳) جاهم به مسند اندر و عالم برون در

(۴) این کارها به حکمت یزدان مقدار است

(ریاضی ۸۴ و کلیه‌ی (شته‌ها) ۷۶)

۷۸- «منی چون بیوست با کردگار / شکست اندراورد و برگشت کار» یعنی:

۱) چون خودخواهی و خودبینی او به جایی رسید که ادعای خدایی کرد، بدپخت شد.

۲) غرور را با خدایپرستی در هم آمیخت و به همین سبب در برابر شیطان نفس مغلوب گشت.

۳) هنگامی که غرور و خودخواهی او را به آفریدگاری رساند، از ادعاهای خودش برگشت.

۴) هوا و هوس، انگیزه و سبب شکست او در برابر خواهش‌های نفسانی اش شد.

(تمثیل ۸۱ و سنبلش ۸۱)

۷۹- معنی بیت «هم آن‌گه یکایک ز درگاه شاه / برآمد خروشیدن دادخواه» چیست؟

۱) بعد از آن به آرامی، نوای عدل و دادگری از همه جا به گوش درباریان رسید.

۲) در آن لحظه ناگهان فریاد اعتراض ستم‌دیده‌های از کاخ شاه بلند شد.

۳) در آن زمان پشت سر هم برای عدالت‌خواهی از بارگاه شاه به در آمدند.

۴) سپس، اندک‌اندک شاکیان به بارگاه حاکم درآمدند.

(تمثیل ۹ و هنر ۷۹)

۸۰- با توجه به «شاہنامه‌ی فردوسی، پدر فریدون که بود و به چه سرنوشتی گرفتار آمد؟

۱) آبین - مغز سرش غذای ماران شد.

۲) سیاوش - در سرزمین غربت کشته شد.

۳) کاووس - در سوگ سیاوش جان سپرد

۴) کیخسرو - به مرگ طبیعی درگذشت

آژهایشی سنجش

(سنبلش ۹۶)

۸۱- مصراج «کسی را نبد بر زمین جایگاه» معادل کدام ضربالمثل است؟

که آبی توان هشتن او را به زیر
از پشه‌ی لاغری چه خیزد
ما را چگونه زیبد دعوی بی‌گناهی
در آن بتکده جای ارزن نماند

۱) به جایی نخوابد عقاب دلیر

۲) جایی که عقاب پر بریزد

۳) جایی که برق عصیان بر آدم صفی زد

۴) کس از مرد در شهر و از زن نماند

(سنبلش ۹۶)

۸۲- معنی واژه‌های «درای، دژم، کتم، بیغوله» به ترتیب کدام است؟

۱) ضربه‌ی پتک، غمگین، پنهان داشتن، گوشهای در خانه

۲) زنگ کاروان، افسرده، نهان، دیوارهای اطراف شهر

۳) ضربه‌ی پتک، هراسان، غیب، اطراف هر آبادی

۴) زنگ کاروان، خشمگین، پوشیدگی، گوشهای دور از آبادی

(سنبلش ۹۶)

۸۳- در کدام گزینه غلط املایی یافت می‌شود؟

۱) جذبه‌ی حق، ذات اقدس، مناعت طبع، شکوه و مهابت

۲) زهر و تریاق، ظلمات جهل و ذلال، مضائق و دریغ، پرده‌ی عفاف

۳) صولت خشم، عصیت‌های ناهنجار، خفت و مذلت، آزمند و حریص

۴) منش خبیث، شقاوت و بی‌رحمی، خوالیگری چالاک، مظہر اهربیمن

(سنبلش ۹۶)

۸۴- با توجه به ایيات، کدام واژه، داخل کمانک درست معنی شده است؟

نخستین یکی نیک همراه بجوى (مپوی: تلاش مکن)
چو دید روی على را و حال پیغمبر (غزا: پیکار)
که رنجور داند درازی شب (براندیش: تأمل کن)
به پیش سپهید زمین داد بوس (سندروس: سرخ رنگ)

۱) به ره چون روی هیچ تنها مپوی

۲) به زخم تیر غزا بیخ کافران برکنند

۳) براندیش از افتتان و خیزان شب

۴) رخ لاله‌رخ گشت چون سندروس

(سنبلش ۹۶)

۸۵- هریک از آثار «زادالعارفین» و «چشمهدی روشن» به چه کسی تعلق دارد؟

۱) ناصرخسرو - محمدعلی فروغی

۲) خواجه عبدالله انصاری - غلامحسین یوسفی

۳) خواجه عبدالله انصاری - محمدعلی فروغی

۴) ناصرخسرو - غلامحسین یوسفی

(سنبلش ۹۰)

۸۶- مصدق کلام سعدی «هر که دست از جان بشوید، هرچه در دل دارد بگوید.» در همه‌ی ایيات، به جز بیت مشهود است.

ز شاه آتش آید همی بر سرم
بدان تا جهان ماند اnder شگفت
چرا رنج و سختی همه بهر ماست?
که برگوی تا از که دیدی ستم

۱) یکی بی‌زیان مرد آهنگرم

۲) شماریت با من باید گرفت

۳) اگر هفت کشور به شاهی تو راست

۴) بدو گفت مهتر به روی دژم

(سنبلش ۹۰)

۸۷- در بیت «گران‌مایه فرزند او پیش اوی / از ایوان برون شد خروشان به کوی» مرجع ضمیر «او» کیست؟

۱) فریدون

۲) آبین

۳) ضحاک

۴) کاون